

Раз на тім світі зібралась
Чимала громада;
Товпляться усі до раю.
Одхилилась брама,
Виглянув Петро і в чергу
Всім звелів ставати.

(Звичай мав він всіх по черзі
до раю впускати).
Стали. От підходить перший,
Він його й питає:
«Жінку мав?»
«Не мав, панотче».
«Цей лиха не знає —
Одведіть його у пекло!
Голову мороче!
Жив на тім світі без лиха,
Та і в рай ще хоче!!»
Одвели. Підходить другий.
«Жінку мав на світі?»
«Мав, панотче»
«Мав? Не брешеш?»
«Ні».
«Цього впустіте».
Третій слухає й радіє,
Дума: «Буду в раю».
Тільки другий заховався —
Він уже й гукає:
«А я був, святий панотче,
Жонатий аж тричі!»
«Бо дурний був, скажу тобі
Не за очі, в вічі;
Вже тепер тобі і в пеклі
Буде, як у раю!
Окрім того я до себе
Дурнів не пускаю».